

בניה שראל

בן מיכל ושלוש. נולד ביום כ"ט באב תשמ"ז (24.8.1987) בקריית ארבע, חברון. ילד ברוך כישרונות היה, אמיץ לב ובעל תושייה יוצאת דופן כבר בשנותיו הראשונות. על שובבותו הגדולה ומידת העצמאות שאפיינה אותו כבר בגיל הרך מספרת אימו מיכל: "שלום היה חוזר ואומר לי 'כשהוא מבקש משהו צריך להקשיב ולהגיד לו: 'לא עכשיו', אחרת יקרה אסון'". ולראיה, כשהיה בן שלוש וחצי התקיימה בגן של אחותו מסיבה, והגננות ביקשו לא להביא אחים. בניה עלה על אוטובוס לבדו מבלי להודיע על כך לאף אחד, והצליח להגיע למסיבה בגן בכוחות עצמו. כבר בשלב זה ניכרו הניגודים באופיו, כפי שמתארים זאת הוריו: "מול עינינו המשתאות צמח ילד רגיש ... שובב גדול, אך תמיד עם רובד פנימי עמוק של רצינות. נראה כמסוגל לבלוע עולם ומלואו, אך בעל יכולת להתרכז בהשגת כל משימה שהציב לעצמו ולהשלימה עד תומה".

עם סיום לימודיו בישיבה התיכונית התגייס בניה לצבא. ב-2006 התגייס לקורס טיס בחיל האוויר. כמועמד מאותר סיירות, החל את הקורס בשלב הטיסות. רועי, חברו מהקורס, מספר: "זה אומר שאתה מתגייס, ואחרי שבועיים אתה כבר מטיס מטוס עם אלוף משנה במילואים, רוב פרחי הטיס נכנסים לשוק בטיסה הזו ... " אך לא במקרה של בניה. רועי מספר: "כשאחרים הולכים אחורה, חוששים ולא יודעים מה להגיד, הוא זה שפשוט יגיד". בהמשך הודח בניה מהקורס והגיע לשייטת 13, בה שירת שנה וחודשיים. ב-2007 הגיע לגבעתי, שם כבר חיכו לו החברים שהודחו אחריו מקורס הטיס. אחד מהם, יונתן, תיאר: "בכל המסעות הכי קשים, כשכולנו היינו כבר גמורים, בניה עדיין נסע על אדי דלק... חזק בראש, שנון, ציני, חריף.

השתתף במבצע עופרת יצוקה. בהצלחה.

בניה נפל בקרב בפאתי מורג, על יד רפיח שבדרום רצועת עזה, במבצע "צוק איתן" ביום ה' באב תשע"ד (1.8.2014). אתו נפלו סגן

הדר גולדין וסמל ראשון ליאל גדעוני. **הולכים לזכרם**

בן 27 בנופלו.

הותיר אחריו הורים אחים וארוסה.